

Juliana – utvekslingsstudent 2011-12

Juliana Sayuri Yamacita

Hilsen fra Juliana hjemme i Brasil (25. august 2012)

Først og fremst, tusen takk for ett fantastisk år. Dere fra Ottestad Rotary Klubb gjorde at jeg følte meg hjem. Det var utrolig å leve den norske kulturen og å lære deres språk. Jeg lærte mye om meg selv også, og måten jeg ser verden nå er ganske forskjellig fra før.

Jeg hadde det veldig bra hele tiden, og alt var veldig gøy. Utfordringen med å få venner, å komme over skyhet, å være alltid spontan, å endelig skape mot til å snakke norsk, å føle meg kald som aldri før, å bli en ordentlig nordmann. Det var så koselig jeg nesten aldri savnet hjem. Og maten, ååååh maten... Jeg ble litt lei av brød og poteter, det er sant, men i dag savner jeg den norske brød så mye!

De siste tre måneder var, uten tvil, de beste! Det var derfor jeg ikke skrevet på siden eller på bloggen min. Eurotour var den beste turen noensinne! Jeg husker at jeg lo og smilte hele tiden, og tok masse, masse bilder! Der fant jeg mine bestevenner. Etter jeg kom tilbake til Norge, jeg ble motatt med masse sol og varmt. Kunne jeg ønske meg et bedre liv?

Den uken var den viktigste av alle, fordi på Koigen traff jeg alltid den samme gruppe av personer, og de ble mine beste norske venner. Det er synd at vi ikke hadde mer tid sammen,

spesielt fordi siste måneden går så fort. Jeg var aldri hjem (kanskje Ivar og Berit ble litt sint på meg på grunn av det...), men det var bare fordi jeg ville holde meg til alt jeg kunne før jeg dro. Jeg var så desperat at jeg gråt hver eneste dag fordi jeg ikke ville dra fra Norge. Jeg ville være der uansett, og tenkte alltid på en eller annen måte jeg kunne gjøre det. Jeg tenkte seriøst å brette et bein, eller å gjemme meg i en venns hus. Alt fordi jeg hadde hatt det så godt, og ikke hadde hatt nok tid til å gjøre alt jeg ville. Men etterpå tenkte jeg på mor og far, som var så spent for at jeg skulle komme hjem; på varmen av Brasil, og vennene mine som også ventet på meg. Så tenkte jeg: Jeg besøker dem lite grann, og etterpå kommer jeg tilbake. (Det er fortsatt sånn jeg tenker).

Å pakke ut bagasjen min når jeg kom var så trist som å pakke den. Man kan tenke at det er vanskelig å pakke ett år (det beste år) i noen koffert, men det er mye vanskeligere å pakke alt ut og se at det er mye mer du la bak deg. Ting som du skulle ønske du kunne ta med deg, men du kan ikke. Venner, familier, et liv som ikke eksisterer lenger. Den eneste du kan gjøre nå er å huske alt som har skjedd med et smil, og tenke: jeg er glad at jeg gjorde det og har ingen angrer. Å være en utvekslingsstudent var det beste valg i mitt liv. Hvis jeg ikke hadde vært en, kanskje skulle jeg studere noe jeg ikke liker, og være en person som jeg ikke ville være. I dag er jeg mye mer selvsikker enn før, og har også vokst opp en del.

Med noen kiloer mer enn da jeg dro fra Brasil, nå prøver jeg å gå ned i vekt mens jeg studerer som en gal. Jeg driver med kjøringtimer også. Mye som skjer her, og heldigvis sola skinner hver dag for å muntre meg opp. Jeg tror jeg får lappen om en måned eller litt mer. Kan alle krysse fingrene og ønske meg lykke til?

Noen ganger prøver jeg å tenke på norsk (seriøst), så jeg ikke glemmer den. Det tok så lang tid til å lære den! Men andre ganger ser jeg at jeg har faktisk glemt litt. Men, men, det er bare å komme til Norge og håper at det kommer tilbake gradvis ikke sant?

Jeg har spist opp alle norske sjokoladen min (hurra vekttap!), så mer er gjerne velkommen. Terje blir glad for å gi adressen min til de fleste så alle kan sende godteri eller komme på besøk! haha Igjen, tusen takk for ett uforglemmelig år! Håper å se alle igjen snart!
Store klemmer fra Brasil!

Her finner du Julianas [Blogg](#) (på Portugisisk)

Julen vell overstått

Det skjedde så mye i desember jeg glemte skikkelig å skrive noe til Rotaryswebsites. Hvertfall var det presentasjonen om Brasil jeg gjorde i begynnelsen av måneden. Håper rotarianene likte det, selv om det var noen teknisk problemer. Etterpå var det masse julefeiring og kos med juleferie. Elsket å feire jul i Norge, ved snø og litt kaldt, kjempegod mat og masse presanger. Nyttårsaften var koselig også, dro på hytta, og der gikk jeg og pappa på ski og jeg koste meg masse med alle snøen.

Jeg er tilbake til skolen nå, og det går nok bra. Veldig god å bli med mine venner nesten alltid igjen.

Hilse fra,
Juliana

Julianas foredrag om Brasil 8. desember 2011

Her finner du [Powerpoint filen](#)

Og her finner du [kommentarene](#).

Månedsbrev for November

Tre måneder... Har det vært så lenge allerede? Tiden flyr! Siste måned var sikkert spennende. Først gikk jeg til hytta i Vestlandet og hadde masse gøy med familien min. Så masse snø for første gang, og gikk en tur i fjellen. Etterpå hadde vi Distriktkonferansen, som var veldig bra. I Operasjon Dagsverk, meg og noen venner solgte "brigadeiro" (brasiliansk dessert laget med sjokolade og kondensert melk) i byen. Det gikk kjempe bra. Vi skaffet nok penger og kunne

spise noen "brigadeiros" etterpå. Også var jeg i Oslo for to uker fulgt: først gangen til å besøke min eldest søster og handle litt, og andre gangen for å se på opera "Svanesjøen". Det var helt fantastisk. Jeg hadde aldri sett på så pen og perfekt ballet presentasjonen. Og siste helgen var jeg i Skarnes, for å besøke en venn fra Brasil som er også en utvekslingstudent her i Norge. Vi hadde masse moro. Juliana (andre utvekslingstudent, også fra Brasil) ble med og vi hadde en god tid sammen.

Vi ses neste måned!

Månedsbrev for Oktober (på norsk!)

Hei hei!

Jeg har vært i Norge for to måneder nå, og jeg har hatt en flott tid. Siste uken var jeg i norsk kurset, og det var veldig gøy å møte alle andre utvekslingstudenter. Vi lærte mye norsk, og nå tror jeg at vi skal snakke flytende veldig snart! Jeg prøver å snakke norsk hele tiden, desverre det er ikke alltid mulig.

Siste måned jeg laget en brasiliansk middag for familien min (jeg tror de likte det!) og jeg tok klasse bilde, som jeg likte veldig mye - jeg gleder meg til å ta det til Brasil! Jeg også gikk til Hamar Mart'n med noen venner (så moro!), og 17. september det var en biologi ekskursjon til Sandefjord, som var veldig interessant... Tror jeg det var alt. Skolen passer bra, vi har hatt mange prøver disse dager, så vi gleder oss til høstferie! Jeg tror at det skal være fint, familien min og jeg skal reise til deres hytte i Vestlandet.

Stor klem,
fra Juliana

Første måned - Rapport september 2011

It has been one month since I left home and began my trip to this amazing country, Norway. In those 30 days I've been here, I could be sure that I wouldn't be happier in any other country than the one I am now. Norway has given me the best first impression that you can imagine, I'm so glad to be here! Starting by the city, that couldn't be any more perfect than it already is, the school is amazing and so are the people. I'm loving every single day in this exchange year, and not once I regretted leaving my family and friends behind to live an year that will be mine, and mine only.

I love every detail about Norway, since the smell of the trees in the air and softness of the grass to the houses' coziness and the people's kindness. And the language, oh, the language is absolutely beautiful! The tone, the words, the expressions, it's all so different and at the same time, so harmonious. I can't believe that it has already been one whole month. It was so good that the time flew by without my consent. Let the other months come and Norway surprise me even more!

Klem, fra

Juliana Sayuri Yamacita

11. August - Fugelen har landet

Juliana ankom Gardermoen kl 14:15 torsdag 11. august, og var nok både litt sliten og spent på hva som møtte henne. Men smilet kom fort fram.

Det var godt å få en god klem av presiden Dag og resten av gjengen som var møtt fram:

Juli 2011:

After one and a half year of pure anxiety, here I am, making my final preparations for the travel that's only a month away. I think that by now I'm already mentally prepared to face the extreme cold and other things that might surprise me in this country that is the opposite of mine in almost everything.

Since there are no teachers of Norwegian in my city, I'm trying to learn it with some books and videos, wich seems to be working. Well, I guess I won't know for sure if it is until I get to

Norway, right? My wardrobe has changed a little bit, the big jackets and warm clothes are taking the space of the summer dresses.

I can't wait to experience the way of living in the country with the biggest HDI of the world, to get to know people with different opinions and other cultures. I want to know what it feels like to be far away from home, in somewhere I have never been before, with people who don't speak any portuguese. I hope this interchange opens my mind to a richer vision of the world and also inspires my life after I come back to Brazil.

I want to hug Norway and everything it has to offer me and hopefully, become a norwegian by heart!